

Kristina Dam Grumstrup úr Vestmanna brendist

RANN RUNT SUM LIVANDI KYNDIL

– 62 prosent av kroppinum hjá mær varð brendur, og harav var 52 prosent triðja grads brenning. Eg minnist bara ta ræðuligu pínuna, sum eg fekk av eldinum, minnist 77 ára gamla Kristina Dam Grumstrup

BARBARA HOLM

»Voksið skal verða heilt smeltað áðrenn, tú koyrir kemikaliuni í«, segði royndi laboranturin við læringin Kristinu 14. juni 1962, tá ið hon skuldi fara undir at gera eitt serstakt slag av smyrsl, sum skuldi nýttast til leðurskógvar.

Kristina var tá bert í royndarvenjing sum laborantur hjá donsku fyrirkuni, og tí hevði hon í veruleikanum ikki loyvi til at gera hesa vandamiklu samanseting sjálv. Men fyrirkun var komin afturúr at framleiða hetta sertaka smyrsl, og tí varð Kristina sett í gongd.

– Autoritetstrúgv sum eg var, gjørdi eg sum hann segði. Men tað var tá, at eldur kom í, greiðir Kristina frá.

Brátt sum hon stoytti kemikaliini í smeltaða voksið í grýtuni, kyknaði eldurin. Hon náddi at seta hondina fyri seg, so eyguni vórðu spard. Fingrarnir sóust eftir á andlitinum eftir hendingina.

Allur kroppurinn varð dýktur undir í eldfimu samansetingini úr grýtuni, og Kristina fór at loga sum ein kyndil. Við eldinum súsandirundan um seg – og sjálv í ferð

við at bliva brend heilt inn á bein – rann Kristina út til felagshølið, har hini starvsfólkini vóru savnað.

– Tey lupu til mín og royndu at taka í meg, men eg skrykti meg leysa og rann inn aftur fyri at vísa teimum, at eldur var eisini í rúminum, sigur Kristina Dam Grumstrup.

Orsøkin til hetta var, at inni í logandi rúminum stóð tonsavís av sera vandamiklum evnum, sum høvdu elvt til óhugsandi stóran skaða, um eldurin festi í tey eisini.

– So skjótt eg hoyrði, at tey høvdu varnast eldin í rúminum, lat eg tey taka meg undir hond, sigur Kristina Dam Grumstrup.

Hon stóð framvegis í ljósum loga og eldurin vildi ikki slókna. Fyrirkun var nýggj, og tí var hvørki vatn ella brandteppi í húsinum. Ein starvsfelagi hugsaði tó skjótt, og tað endaði við at geva honum annan grads brenning á báðar hendurnar.

– Hann tók meg útum og rullaði meg runt í sandi og slókti soleiðis

Soleiðis sá Kristina út mánaðir eftir óhappið

Systir mín og sjeikurin hjá mær vóru har, og eg minnist, at eg aftaná nakrar dagar á sjúkrahúsinum spurdi tey, um eg fór at yvirliva. Tey søgdu seg ikki vita og fóru at gráta «

Kristina Dam Grumstrup

Kristina og familja hennara búgva í dag í Holbæk í Danmark

Framhald á næstu síðu